

عنوان مقاله:

مبانی اندیشه ای برنامه های توسعه در ایران با تاکید بر توسعه اجتماعی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در مدیریت، اقتصاد و توسعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ساجده واعظ زاده - عضو هیئت علمی گروه پژوهشی جامعه شناسی سازمان جهاددانشگاهی استان کرمانشاه

بی تا حامد - عضو هیئت علمی و مدیر گروه پژوهشی جامعه شناسی سازمان جهاددانشگاهی استان کرمانشاه

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی توسعه مبتنی بر چهارچوب های اندیشه ای و نظری است که در لایه ای پایینتر از نمودهای عینی و شاخص ها قرار دارند و بسیار تعیین کننده اند زیرا با تعیین سمت و سوی برنامه ها، اقدامات دولت را تحت تاثیر قرار داده و جریان تخصیص منابع را هدایت می کنند. با توجه به انتقاداتی که به برنامه های توسعه در ایران وجود دارد این سوال مطرح می شود که اساساً چه مبانی اندیشه ای و نظری در پشت برنامه های توسعه در ایران وجود دارد که مانع از تحقق اهداف بیان شده می گردد. در این مقاله با تمرکز بر یکی از ابعاد توسعه، یعنی توسعه اجتماعی، این موضوع از زاویه دید جامعه شناسی و به روش تحلیل محتوا با استفاده از داده های برنامه های چهارم تا ششم توسعه بررسی می شود. در این راستا سعی شده است گرایش های فکری در رابطه با توسعه اجتماعی از خلال اقدامات تعیین شده برای نیل به اهداف اجتماعی تعیین شده در برنامه ها شناسایی گردد. نتایج بررسی نشان می دهند که توسعه اجتماعی در سه برنامه مورد مطالعه دارای ابعاد تقریباً یکسانی است اما در محتوا تفاوت های زیادی با هم دارند. در تدوین برنامه ها رد پای گفتمان بین المللی توسعه مشاهده می گردد اما برداشتی سطحی از آن به عمل آمده است. نکته مهم در تدوین برنامه های توسعه، کیفی بودن اکثر شاخص های توسعه اجتماعی است که این امر امکان عملیاتی شدن اهداف و سپس ارزیابی عملکرد دولت در خصوص آن ها را سلب می کند.

کلمات کلیدی:

توسعه اجتماعی، برنامه ریزی توسعه، شاخص های توسعه، اهداف توسعه، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041620>

